

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Spelen met veiligheid: het meebetalen van voetbalclubs aan de politie-inzet bij wedstrijden: dilemma tussen geld en maatschappijbescherming

Libgott, R.

Citation

Libgott, R. (2006). Spelen met veiligheid: het meebetalen van voetbalclubs aan de politie-inzet bij wedstrijden: dilemma tussen geld en maatschappijbescherming. *Bestuurskundige Berichten*, 21(2), 9-12. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211465>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211465>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

In Europa

'de Haagse strijd voor Brusselse legitimiteit'

lezingen

Atzo Nicolai - Tannelie Blom - Frans Andriessen

workshops

met bijdragen van Europarlementariërs - Tweede Kamerleden - Wetenschappers - Professionals

masterclasses

Ministerie van Buitenlandse Zaken - Erasmus Academie - Clingendael - Capgemini - Twynstra Gudde

forumdiscussie

Atzo Nicolai

Staatssecretaris voor Europese Zaken

Tannelie Blom

Hoogleraar European Studies

Frans Andriessen

oud-Eurocommissaris

dagvoorzitter: Bob van den Bos

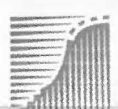
oud-Europarlementariër en oud-Tweede Kamerlid

10 mei 2006

Jaarbeurs Utrecht

11 mei 2006

Auberge Het Oude Tolhuys

landbouw, natuur en voedselkwaliteit

het magazine voor de overheid

www.siraconsulting.nl

Spelen met veiligheid: het meebetalen van voetbalclubs aan de politie-inzet bij wedstrijden

Dilemma tussen geld en maatschappijbescherming

door Ruben Libgott

Elk jaar is het weer zo ver: een 'stoelendans' tussen Ajax, PSV, Feyenoord -en sinds enige tijd ook AZ- om de hoogste plaatsen in de Eredivisie. Tijd voor een nieuwe opzet van 's lands meest prestigieuze voetbalcompetitie, vond de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (KNVB) en sloot daarom samen met alle Eredivisie-clubs (op PSV na) in september 2004 een akkoord over een vernieuwde competitie (NRC Handelsblad, 2004). De nieuwe competitie, waarbij de clubs na het seizoen nog eens via zogeheten *play-offs* kunnen strijden om de felbegeerde *tickets* voor Europees voetbal, moet extra spanning geven en de kwaliteit van het Nederlandse voetbal verbeteren. Tevens betekent het nieuwe systeem ook meer te spelen wedstrijden en kan daarmee, zoals directeur Michael van Praag van de Eredivisie N.V. zegt: "leiden tot meer toeschouwers en extra inkomsten voor de clubs" (NRC Handelsblad, 2004). Maar meer voetbalwedstrijden vraagt volgens het Nederlands Politie Instituut ook om meer inzet van agenten vanwege het mogelijke bijkomende supportersgeweld (www.politie.nl, 2004). Dit leidde onder andere tot de discussie of Eredivisieclubs niet ook zelf zouden moeten (mee)betalen voor de inzet van politie bij wedstrijden.

"The reason why men enter into society is the preservation of their property; and the end why they choose and authorize a legislative is that there may be laws made and rules set as guards and fences to the properties of all the members of the society, to limit the power and moderate the dominion of every part and member of the society; for since it can never be supposed to be the will of the society that the legislative should have a power to destroy that which every one designs to secure by entering into society, and for which the people submitted themselves to legislators of their own making." (Locke, 1690, in: Cahn, 2005: 270-271)

Dit citaat van de Engelse filosoof John Locke uit zijn werk *'Second Treatise on Government'* illustreert wat men als één van de kerntaken kan toeschrijven aan de overheid: de bescherming en veiligheid van burgers en zo het in stand houden van de openbare orde.

De overheid is daarbij volgens Max Weber de enige actor die gelegitimeerd is om geweld te gebruiken in de maatschappij om haar beslissingen uit te kunnen voeren en kracht bij te zetten. Dit zogeheten geweldsmonopolie moet uiteraard met terughoudendheid worden toegepast en onderhevig zijn aan regels en procedures (Bovens e.a., 2001: 133).¹

Het is in deze dan ook niet vreemd te noemen wanneer een instantie als de politie van ons gezamenlijke belastinggeld, uit de algemene middelen, wordt betaald. Immers, de politie kan een collectief goed worden genoemd, omdat zij zorg draagt aan een veiliger omgeving voor ons allemaal: de politie houdt op straat een oogje in het zeil, zorgt voor handhaving van de regels en waakt over ons wanneer wij rustig liggen te slapen (Schöndorff, 2004). Collectieve goederen kenmerken zich door hun non-rivaliteit

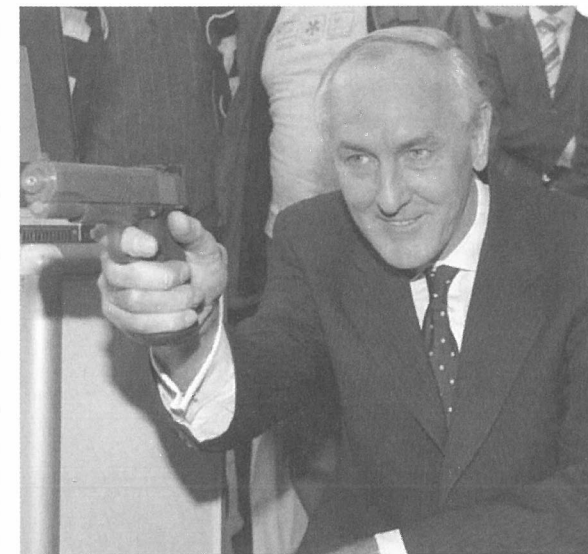
(het gebruik van een collectief goed door de één, gaat niet ten koste van het gebruik ervan door een ander) en non-exclusiviteit (niemand kan worden uitgesloten van het gebruik) (Koopmans e.a. 2005: 20).

De vraag blijft of er specifiek bij de politie-inzet bij voetbalwedstrijden eigenlijk wel sprake is van de politie als collectief goed.

Play-offs in de Nederlandse competitie: de bal aan het rollen gebracht Het Nederlandse Politie Instituut was *not amused* toen ze de plannen vernam van de KNVB over de nieuwe competitie-opzet. Zij verwachtten namelijk dat er door het groter aantal te spelen wedstrijden, 10.000 tot 14.000 uur extra politiemensen ingezet zouden moeten worden. Daarbij zou

in de nieuwe situatie het wedstrijdschema door de KNVB anders dan normaal worden gepland. Zo moet er ook op dagen worden gespeeld, waarbij "de politiecapaciteit beperkt is door andere prioriteiten" (www.politie.nl, 2004). Het gaat hierbij bijvoorbeeld om wedstrijden rondom nationale feestdagen als kerst, nieuwjaar en Koninginnedag.

Met deze kritiek werd het balletje aan het rollen gebracht. En corporatistisch als we in Nederland zijn, vond er in maart 2005 een gesprek plaats tussen de KNVB, de

burgemeesters van steden met een Eredivisieclub en minister Remkes van Binnenlandse Zaken, die in deze hoedanigheid verantwoordelijk is voor de nationale veiligheid en zo ook de politie in zijn beleidsportefeuille heeft.

Doel van het overleg was om afspraken te maken over de

nieuwe competitievorm. Er werd afgesproken dat de vernieuwde competitie mét *play-offs* tijdens het seizoen 2005/2006 zou worden uitgeprobeerd en dat men naar aanleiding van de ervaringen en resultaten (die op sportief gebied er even buitengelaten) zou bepalen of de competitie in deze opzet een vervolg mag krijgen. Tevens werden er extra afspraken gemaakt over het tegengaan van voetbalvandalisme door *hooligans*, met de bedoeling dat er in het vervolg minder politie-inzet nodig zal zijn bij voetbalwedstrijden (www.minbzk.nl, 2005).

Vorig jaar september gooide minister Remkes echter als *Ausputzer* een nieuw balletje op, dat werd aangenomen in de ministerraad. In zijn wetsvoorstel opperde de minister dat bij grote evenementen waarbij méér dan tweehonderd uur politie-inzet nodig is, de organisatie voor de helft de kosten zal moeten betalen. Deze regeling zou echter voorlopig alleen voor voetbalwedstrijden gelden, en niet voor bijvoorbeeld grote dance-evenementen (Trouw, 2005).²

"Elk nadeel heb z'n voordeel": marktwerking tegen het voetbalvandalisme

Op zich is het voorstel om clubs mee te laten betalen aan de politie-inzet bij wedstrijden niet eens zo'n gek idee. Gaat het hier namelijk wat de politie betreft wel om een 'collectief goed' en zijn de wedstrijden met alle politie wel in het 'algemeen belang'?

Van non-rivaliteit is hier eigenlijk ten eerste geen sprake. Wanneer de politie gedwongen zou moeten worden ingezet voor het geval er rellen zouden kunnen ontstaan, kan deze zelfde politie niet elders waken over de veiligheid van de Nederlandse burger. Gebruik door de één (de voetbalclubs) heeft dus wel degelijk invloed op het gebruik ervan door een ander (de verdere maatschappij).

In dit geval is er meer sprake van de politie als *individueel goed*: een goed dat in individueel leverbare eenheden gesplitst kan worden en waarvoor een prijs kan worden gevraagd. Wie geen behoefte heeft aan deze individuele goederen of er niet gebruik van hoeft te maken, hoeft hier dus ook niet voor te betalen (Koopmans e.a., 2005: 20; Schöndorff, 2004). De minister zou als het ware de kosten per ingezette agent kunnen doorberekenen aan de voetbalclubs, die bij wijze van spreken de agenten gedurende de wedstrijd even van de overheid 'huurt'. Deze vorm van een gebruikersbelasting kan de clubs tevens prikkelen om zelf (meer) maatregelen te nemen om het supportersgeweld tegen te gaan. Immers, er is momenteel in het voetbal sprake van een soort marktfalen.

In de prijs van een voetbalkaartje zijn bijvoorbeeld niet de kosten meegerekend van de politie-inzet of het supportersgeweld. Dit zijn de zogeheten negatieve externe effecten of de maatschappelijke kosten van het voetbal (Koopmans e.a., 2005: 22). Zo ontbreekt er ook een prikkel voor de clubs om het voetbalvandalisme serieus tegen te gaan. Wanneer de politiekosten wél zullen worden doorberekend aan de clubs, zullen zij naar alle waarschijnlijkheid de prijs van

de toegangskarten moeten verhogen (ze wentelen de kosten van de politie af op de consument) en dat zal de verkoop ervan niet ten goede komen (NRC Handelsblad, 2005). Doordat de clubs nu kampen met hoge toegangsprijzen, zullen ze deze omlaag willen brengen. Dit kan alleen maar door het probleem van het voetbalvandalisme tegen te gaan en dus *hooligans* te weren. Zo kan de politie-inzet, dus de kosten, weer naar beneden worden gebracht en kan de prijs van de toegangskarten weer omlaag worden gebracht. De markt doet zijn werk.

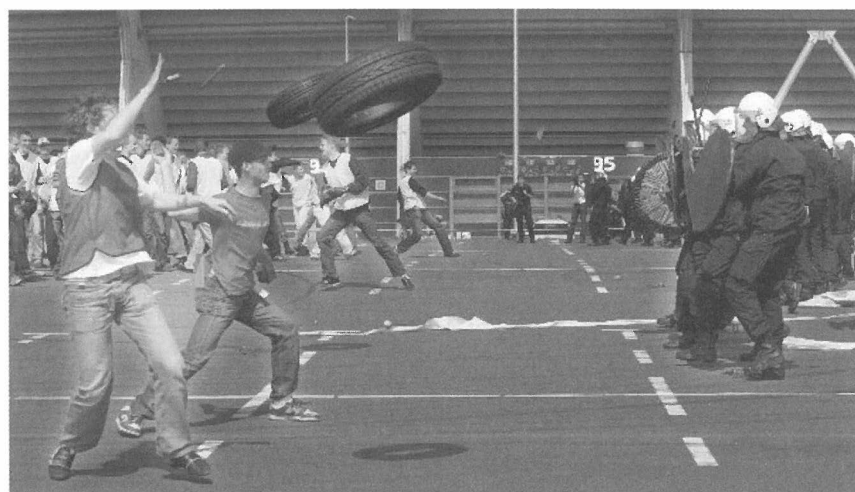
Van volledige marktwerking is echter nog geen sprake. Echte marktwerking zou pas kunnen plaatsvinden wanneer er ook concurrentie zou zijn voor de politie en zij zelf zo óók een prikkel zou hebben om op haar beurt het voetbalvandalisme tegen te gaan. Een soort verzelfstandiging van de politie betreffende voetbalwedstrijden, waarbij deze als publieke organisatie een hybride status krijgt: eigendom van de staat,

maar uit private middelen (door de clubs) gefinancierd met de mogelijkheid voor andere actoren om zich ook te bewegen op deze markt (Rainey, 2003: 66-68). Momenteel bezit alleen de politie het absolute geweldsmonopolie en kan in deze niet concurreren met particuliere

beveiligingsinstanties, omdat deze instanties niet gelegitimeerd zijn om alle (gewelds)middelen te mogen gebruiken die de politie mag hanteren. Maar wanneer ook andere instanties zich op de 'politie-markt' zouden mogen begeven en het geweldsmonopolie wordt doorbroken, kan dat een prikkel zijn om efficiënter en effectiever te werken. Misschien zijn er namelijk instanties die op dezelfde manier en met dezelfde middelen, toch goedkoper en beter kunnen werken dan de Nederlandse politie op het gebied van voetbalvandalisme op dit moment. Echter zal dit idee niet gauw werkelijkheid worden, omdat er toch principiële morele redenen zijn om te voorkomen dat ook andere (verkeerde) actoren geweld mogen gebruiken.

Bovendien wordt de politie momenteel speciaal getraind en gerekruteerd om op te treden bij voetbalongeregelde heden. Ze krijgen oefeningen in stadions en trainingen in het omgaan

"Er is momenteel in het voetbal sprake van een soort marktfalen"

'Hooligans' gooien autobanden naar de ME tijdens een oefening

bijsupporters. Daarbij bezit de Nederlandse politie informatie over welke personen (lees *hooligans*) bijvoorbeeld vaak betrokken zijn bij voetbalgeweld.⁴

Wanneer andere (goedkopere) instanties als de politie bevoegd worden om op te treden tegen supportersrellen, is het de vraag of deze net zo goed kunnen optreden als de politie, omdat zij niet over deze ervaring en kennis beschikken. Dit natuurlijke specialisatie-, expertise- en ervaringsmonopolie blijft per slot één van de belangrijkste aspecten van de politie-ambtenarij (Peters, 2001: 234-237). Daarbij is het de vraag of, wanneer dit wettelijk ingestelde monopolie wordt doorbroken, het wel interessant is voor andere partijen om zich op deze markt te begeven, gezien de grote expertise-achterstand op de overheid (Eijgelshoven e.a., 2004: 77, 114-115).

Veiligheid en verantwoording: ME in actie tijdens rellen tussen supporters van Ajax en Feyenoord naar wie wordt de bal 'gepast'?

Door het meebetalen van clubs voor de politie-inzet kunnen ook problemen ontstaan.

Wie bepaalt bijvoorbeeld de hoeveelheid ingezette agenten? In het voorstel van minister Remkes moeten de clubs de helft van de kosten betalen. Het kan echter zijn dat ze door de overheid worden gedwongen mee te betalen aan teveel politiepersoneel dan nodig en zo tot (te) hoge kosten worden gedreven.

Aan de andere kant, wanneer de clubs mogen beslissen over de omvang van de politie-inzet, zullen zij trachten de kosten hiervan zo laag mogelijk te houden. Dit betekent dat zij zullen proberen de politie-inzet zo klein mogelijk te houden. Zo kunnen er situaties ontstaan waarbij er te weinig politie aanwezig is, wanneer de wedstrijd onverhoopt eindigt in hevige rellen. Is de veiligheid van de samenleving daarbij gebaat?

Kern hierbij is dus dat er geen duidelijke regels zijn over de capaciteit van agenten die gedwongen bij de wedstrijden aanwezig moeten zijn en de controle hierop.

De clubs zullen ook op andere manieren proberen om de kosten van de politie te drukken. Wellicht door te zorgen dat er gebruik wordt gemaakt van goedkoper kwalitatief slechter politiepersoneel, bijvoorbeeld agenten die niet goed zijn geschoold om expliciet om te gaan met supportersgeweld. Agenten die normaal op straat surveilleren moeten dan misschien opeens gaan optreden als ME-er. Belangrijk hier is dus weer dat het onduidelijk is hoe en door wie wordt bepaalt welke mensen worden ingezet.

Daarbij is er een probleem voor clubs die de politie-inzet niet kunnen betalen. Dan ontstaat er ook weer het risico dat er niet genoeg politie aanwezig is en zo de veiligheid van de maatschappij bij eventuele supportersrellen in gevaar komt. De veiligheid en daarmee het welzijn van de maatschappij

ligt zo in handen van commerciële, marktgerichte ondernemingen: de voetbalclubs. De vraag is of zij die verantwoordelijkheid wel moeten krijgen en kunnen dragen.

De hele verantwoordelijkheidskwestie is eigenlijk ook een cruciaal probleem. Wie kan er bijvoorbeeld aansprakelijk worden gesteld wanneer er onverhoopt voetballen ontstaan of wanneer de politie excessief geweld gebruikt of fouten maakt? Blijft de minister eindverantwoordelijk, of kan de club ook aansprakelijk worden gesteld? Wanneer de

voetbalclubs moeten meebetalen aan de politie-inzet, zijn beide partijen (zowel het ministerie als de clubs) namelijk verantwoordelijk voor de politie. De burger zal niet meer weten wie ze op de ongeregelde heden of door de politie gemaakte fouten kan aanspreken (Peters, 2001: 5). Op dit belangrijke punt is het wetsvoorstel van minister Remkes dus ook geheel onduidelijk.

Johan Cruijff zei ooit: "Als je verstand van voetbal had zou jij hier zitten." En dat is misschien een goede uitspraak, want is het niet beter als ieder zich met zijn eigen vakgebied bezighoudt en zich niet met elkaar bemoeit? Het zal moeilijk zijn voor clubs, om met weinig kennis en ervaring op het gebied van veiligheid, goede inschattingen te kunnen maken

van de situatie en te bepalen op welke manier, hoeveel, en welke politieagenten zullen moeten worden ingezet bij een wedstrijd. Dat is het vakgebied van de politie en zij moeten daarover kunnen oordelen als professionals. Dit punt wordt lastig als voetbalclubs medefinancier

zijn van de politie en dus ook mee willen beslissen over dit soort zaken, terwijl zij juist gespecialiseerd zijn in het voetbalspel.

De bal is rond

De KNVB heeft vanuit overheidswege forse kritiek gehad op de nieuwe competitie-opzet. Het zou zoals gezegd veel te veel geld kosten. Maar uit recent onderzoek, uitgevoerd door onderzoeksbureau Ecorys in opdracht van de KNVB, zou je zelfs kunnen zeggen dat dit een *Schwalbe* betreft van de

Supportersrellen: de negatieve externe effecten van het voetbal

overheid. Waar er vanuit overheidswege namelijk in 2004 enerzijds 170 miljoen euro werd uitgegeven aan subsidies, bouw van accommodaties én politie-inzet voor het voetbal, ontving zij anderzijds 337 miljoen euro terug uit belastingopbrengsten van de voetbalsector. Tevens zorgde het voetbal voor veel werkgelegenheid (16.300 arbeidsplaatsen) en was (en is) het voetbal een belangrijke factor bij het bevorderen van sporten en bewegen en speelt het een essentiële rol bij de bevordering van integratie (De Volkskrant, 2006).

Het zorgen voor de veiligheid en bescherming van de burger is en blijft een belangrijke taak van de overheid. Rest echter de vraag of sommige politie-inzet bij voetbalwedstrijden wel in wat men noemt 'het algemeen belang' is en of deze dan wel uit de collectieve belastingopbrengsten zou moeten worden gefinancierd. Enerzijds rijzen immers de vragen of de gehele maatschappij wel baat heeft bij de voetbalwedstrijden en daarmee de extra politie-inzet en of de politie ook de mogelijkheid en de middelen heeft om tijdens voetbalwedstrijden ook op andere plekken in het land de wet te handhaven. Anderzijds heeft het voetbal ook een stimulerende werking op economisch en sociaal gebied.

Binnenkort zal de Raad van State met een advies komen over de plannen van minister Remkes en dan zal het parlement zich over de kwestie mogen buigen.

Duidelijk is dat er nog grote problemen kleven aan de plannen van de minister, bijvoorbeeld op het punt van wie de omvang en samenstelling van de politie-inzet uiteindelijk mag bepalen en wie er uiteindelijk verantwoordelijk zal zijn en aan wie

fouten dus kunnen worden toegerekend.

In de tussentijd strijden de Nederlandse clubs nog in de nieuwe competitie en zullen we dit jaar bij Talpa ook voor het eerst kunnen kijken naar extra wedstrijden door de *play-offs*. Wanneer de nieuwe competitie-opzet door de KNVB, de burgemeesters van steden met een Eredivisieclub en minister Remkes zal worden geëvalueerd zal blijken of dit nieuwe systeem een 'Advocaatwissel' is of een kneiter van een pegel, die voor een opleving zorgt in de Nederlandse voetballerij. Zolang het probleem van het supportersgeweld echter niet is opgelost, verhoogt elke extra wedstrijd de kans op ongeregelde heden. Daarmee wordt de onveiligheid in de maatschappij vergroot en dat is niet in het belang van de samenleving.

Hoe dan ook, veiligheid zal boven alles moeten gaan en dat is een groot punt van zorg voor de overheid. "Da's logisch".

Noten

¹Deze regels en procedures zijn ondermeer vastgelegd in de Wet Ambtsinstructies voor de Politie, de Koninklijke Marechaussee en de Buitengewoon Opsporingsambtenaar.

²Het wetsvoorstel ligt op het moment van schrijven nog bij de Raad van State ter advies en zal hierna nog moeten worden goedgekeurd door het parlement.

³Nadat het plan van minister Remkes bekend werd, was een prijsverhoging van de toegangskaarten ook de eerste vrees van de (NRC Handelsblad, 2005).

⁴Onlangs maakte de politie nog bekend dat zij een databank opstelt met daarin de gegevens van alle hooligans (De Telegraaf, 2006).

(advertentie)

B.I.L.-bretels!
Nu verkrijgbaar in
de lijn van B.I.L.-
merchandise!*

one-size-fits-all

*zolang de voorraad strekt

Voetbal weer voor de echte fans

Wanneer je gevraagd wordt voor een column voor de Bestuurskundige Berichten met het thema "Voetbal" kun je vele kanten op. Er zijn natuurlijk zogenaamde 'hot items', zoals de naturalisatieprocedure van Salomon Kalou. De talentvolle speler van Feyenoord lijkt nu het slachtoffer te worden van al dan niet terecht angst voor precedentwerking. Daarnaast is er natuurlijk ook met het komende WK-voetbal in Duitsland op bestuurlijk gebied zat voor handen. De Europese Commissie kreeg op Nationale Vrouwendag (8 maart) een petitie aangereikt door Marianne Mikko uit Estland, lid van het Europese Parlement. De Estse roept de commissie op actie te ondernemen tegen de dreigende toevloed van prostituees tijdens het sportieve

evenement. De campagne van de Europese Unie zou zich vooral moeten richten op de nieuwe Oost-Europeselandstaten. Met name werkloze vrouwen uit die landen zouden de kans lopen om te worden gebruikt als seksslavinnen tijdens het wereldkampioenschap in Duitsland. Maar het zijn niet deze onderwerpen die mij zeer trokken. Ik ben afgelopen periode positief verrast door de binnenlandse beleidsmakers op het gebied van voetbalvandalisme en ik zou graag deze column willen wijden aan de nieuwe plannen op dit gebied. Voetbal en vandalisme zijn twee fenomenen die steeds vaker met elkaar verbonden zijn. Op hoog niveau zijn er zat voorvallen geweest zoals laatst de 'overval' op het supportershome van ADO Den Haag door 'aanhangers' van Ajax. Maar ook op de minder bekende voetbalvelden vinden talloze molestaties plaats met als door mij persoonlijk ervaren hoogtepunt de voetbalclub HMC. Tegenstanders van deze vereniging zijn in een brief door de KNVB opgeroepen om tijdens thuiswedstrijden tegen deze ploeg extra maatregelen te nemen. Deze maatregelen zijn bijvoorbeeld het neerzetten van dranghekken en de verplichting om gespecialiseerde stewards in te huren voor deze wedstrijd. Een voorzitter van de tegenstanders verwoordde het protest tegen de maatregelen heel simpel: 'Wij hebben nog niet eens genoeg geld om aan deze verplichtingen te kunnen voldoen'.

Na de plunderingen tijdens de viering van het laatste kampioenschap van Feyenoord in 1999, werd besloten eens op een andere manier naar het voetbalvandalisme te kijken. De IVA uit Tilburg werd gevraagd wetenschappelijk onderzoek te doen naar het fenomeen en kreeg hierbij alle

hulp die mogelijk was vanuit de voetbalwereld zelf. Toen de IVA het uiteindelijke rapport 'De bal of de man?' presenteerde op 3 juni 2003, kwam men eindelijk met de vaststelling dat voetbalvandalisme niet zomaar een probleem an sich is: 'uit het onderzoek blijkt dat voetbalvandalisme een

maatschappelijk probleem is. Het heeft weinig te maken met het voetbal zelf. Voetbalvandalisme gaat vaak samen met gewelddadig gedrag en drank- en drugsgebruik. Geschat wordt dat wekelijks enkele honderden hooligans (laagopgeleide Nederlandse mannen) bewust uit zijn op rellen.'

In het onderzoek besteedde men ook veel aandacht aan de aanpak van voetbalvandalisme in de regio Gelderland-Midden. In deze regio

waren ze overgegaan tot het dagelijks volgen van bekende hooligans. Hooligans die overtredingen begingen, kregen naast een stadionverbod ook begeleiding om hun 'problemen' op te lossen. In 2005 pleitte de Arnhemse korpschef Van Deursen dan ook voor een landelijke invoering van deze tot dan toe succesvolle aanpak. De politie moest zich niet richten op het beteugelen van grote groepen, maar meer oog hebben voor gedragingen van individuele hooligans. Op die manier kan vaker preventief worden opgetreden.

Het plan lijkt aangenomen te zijn. Op woensdag 13 maart 2006 werd dan ook landelijk bekendgemaakt dat de politie sinds kort aan een landelijke databank werkt met informatie over de belangrijkste probleemsupporters in Nederland, een zogenoemde top-500 van voetbalhooligans die bij het Centraal Informatiepunt Voetbalvandalisme (CIV) wordt geregistreerd. De overheid verwacht hierdoor een sterke verbetering van de informatiepositie op dit gebied en kan daardoor beter preventief optreden met als gevolg een afname van het aantal incidenten rond voetbalwedstrijden en een afname van de politie-inzet op wedstrijddagen. Ik hoop dan ook ten eerste dat het ze lukt, want

dan wordt het voetbal eindelijk weer een happening voor de echte fans, de gezinnen die elk weekend halsrijkend uitkijken naar het bezoekje aan hun club.

